REDACŢIUNEA,
Administraţiunea şi Tipografia
Braşov, piaţa mare nr. 30.
TELEFON Nr. 226.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
Inserate
se primesc la Administraţiune Braşov şi la următoarele
BIROURI de ANUNŢURI:
În Viena la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lessner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. În Budapesta la A. V. Golberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
Preţul inserţiunilor: o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXXI.

GAZETA apare în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe şase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la toate oficiile poştale din întru şi din afară şi la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Braşov;
Administraţiunea, Piaţa mare târgul Inului Nr. 30. etagiu I. Pe un an 20 cor., pe şase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul acasă: Pe un an 24 cor., pe şase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele, cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 17. Braşov, Luni-Marţi 22 Ianuarie (4 Februarie) 1908.

Braşov, 1 Februarie n.

Deunăzi, când episcopatul romano-catolic unguresc a ţinut conferenţele sale în cestiunea congruei, la cari au fost învitaţi şi au luat parte şi Arhiereii bisericei române unite, am accentuat cât de importante sunt şi pentru Românii uniţi cestiunile, ce au fost puse la ordinea zilei în numitele conferenţe. Am dat totodată să se înţeleagă, că opinia publică din sânul Românilor uniţi pretinde cu tot mai mare urgenţă o lămurire a situaţiunei încurcate şi ameninţătoare, ce s'a creat bisericei noastre unite prin nizuinţele guvernului şi ale ierarhiei bisericei romano-catolice, de a trage şi pe uniţi în cercul autonomiei, ce vor s'o creeze.

Am regretat şi regretăm mult, că cercurile competente observă o tăcere mormântală, ca şi când nu s'ar tracta de viitorul unei biserici româneşti, care a avut şi are încă o misiune atât de mare pentru cultura şi progresul poporului nostru, ci de nu ştim ce întâmplări de peste oceane, cari pot trece în noianul uitărei fără de-a mai lua şi noi act de ele.

Faţă cu această rezervă şi tăcere absolută, ni se pare a fi la loc şi la timp să dăm loc unui articol ce ne-a venit dela un distins fruntaş român unit, în care acesta se încearcă a prezenta o icoană a cugetărei şi-a sentimentelor celor puţini mireni ai bisericei române unite, cari se interesează şi se îngrijesc mai mult de soartea şi de viitorul acesteia.

Publicăm articolul întocmai cum l'am primit, reţinându-ne de a-l comenta. Ne va veni şi nouă rândul să vorbim, cum am vorbit şi înainte cu zeci de ani, de câte-ori interesele cele mari ale naţiunei şi ale bisericei române au reclamat.

Eată articolul:

Ce va fi de noi uniţii?

Sunt douăzeci şi cinci de ani, de când între mirenimea unită din ţară se produse o mişcare energioasă pentru restituirea datinelor şi usului vechiu în biserica română unită, după cari mirenimea încă avea influinţa ei îndreptăţită în trebile bisericeşti, şi pentru asigurarea şi întărirea autonomiei bisericei.

Se făcuse representaţiune în aceasta causă până la fericitul Metropolit Vancea. Şi bine era, după părerea mea dacă se făcea şi până la Roma.

De atunci încoace tăcere şi linişte mormântală, deşi stările şi împrejurările în biserica noastră nu numai că nu s'au îmbunătăţit şi nu merg mai spre bine, ci s'au deteriorat şi merg tot spre mai rău; ba e teamă, că cu înfiinţarea autonomiei romano-catolice vor ajunge la catastrofă.

Căpeteniile noastre bisericeşti, episcopii — afară de Metropolitul — ni-i numeşte guvernul. Se poate zice că la numirea acestora, dela locurile cele mai înalte în jos până la oficiantul de căncelărie în ministerul de culte, toţi au cevaşi influinţă, numai însăşi biserica şi diecesa, cea interesată *primo loco* în causă, nu. Pe protopopi nu-i alege clerul protopopiatului, pe preoţi nu poporenii mai de aproape interesaţi, ci-i „pune" voia absolută a Episcopului.

Modul, cum, şi la a cui recomandaţie se dau ajutoarele de stat preoţilor noştri celor lipsiţi, îi face pe aceştia dependenţi de politica zilei şi de administraţia comitatensă. Învăţătorii noştri nu mai ştiu şi nu mai pot şti cu legile cele multe şi încâlcite şcolare, că ai cui sunt: ai confesiunei, sau ai statului?

Averile noastre bisericeşti şi şcolare în lipsa unei orgazaţiuni şi-a unui control sever, în loc să crească, se sleiesc; şcoalele ni se prefac cu grămada în şcoale de stat, fără să se mişte un deget măcar spre a înpedeca aceasta. *Numai în Selagiu stau gata a trece la stat o mulţime de şcoale, între aceste şcoala comunei mari şi pur române Bobota*, care pe lângă alte *dispune şi de avere mare bisericească.*

Cauzele disciplinare şi de ceartă cu poporul, ale preoţilor şi învăţătorilor noştri, se trăgănesc cu anii, până ce-şi înprăştiă veninul lor depărtare de multe zile în jur.

Tinerimea gr. cat. aflătoare pe la şcoli romano-catolice, în ce priveşte ritul şi religiunea ei, pretutindeni e tratată neîmpedecat de nimene şi de nimica *ca petec* al bisericei romano-catolice.

Toate aceste semne învederate, ştiute şi cu durere simţite de noi, de toţi, ale amorţirei, stagnărei, ba decăderei şi descompunerei, nu îndeamnă pe Archireii noştri, cari ţin morţiş la puterea lor—pretinsă—absolută, să ţină, nu Sinoade mixte, de cari li-e greaţă, dar măcar la 10 ani odată câte-o conferinţă şi sfătuire între ei înşişi pentru lecuirea relelor, cari ne copleşesc biserica*); dar la toate adunările episcopilor romano-catoiici se prezintă în număr deplin, nelipsind dela ele aproape nici odată, nici cel mai bătrân şi mai morbulent.

Acum stăm înaintea înfiinţărei autonomiei romano-catolice cu ochii închişi. O singură rază nu străbate în întunerecul, în care, probabil, avem să sărim şi noi gr. catolicii. Ţinuta guvernelor de pân'acum faţă de independenţa bisericei noastre şi împrejurările fatale politice, în cari trăim, nu ne lasă să sperăm nimic bun, dar rău cât de mult, pentru independenţa bisericei noastre, din organizarea autonomiei bisericei greco-catolice.

Aştepta-vom oare cu mânile în sân şi cu fatalismul orientalului, până vom fi puşi iarăşi înaintea unui fapt împlinit, probabil prejudiţios statorniciei bisericei noastre şi apoi vom începe lupta — poate — înzadar; sau ne vom aduna din toate părţile şi vom protesta de cu vreme ca să nu să facă ceva de noi fără de noi şi astfel vom da *sucursul trebuincios moral Archiereilor noştri, despre cari prea credem, că vor lupta contra oricăror tendinţe de a ni-se contropi biserica cu cea romano-catolică.* Aci ar fi timpul şi ocasiunea, ca totodată să pretindem sus şi tare şi organisarea bisericei noastre pe base solide, moderne şi corăspunzătoare spiritului timpului şi lecuirea multelor ei rele într'un sinod general.

Toate tagmele şi păturile societăţii omeneşti, nu numai din ţeară, ci din lumea întreagă se mişcă şi se luptă pentru interesele lor şi pentru un viitor mai bun, numai noi Românii uniţi stăm cu mânile în sân şi privim cu nepăsare, cum ni-se jicnesc, împuţinează şi zădărnicesc cele mai scumpe interese bisericeşti şi şcolare.

N'avem noi uniţii români din ţară oare bărbaţi luminaţi ca alte confesiuni, cari să se pună în fruntea unei mişcări sănătoase pentru deşteptarea activităţii noastre total amorţite pe terenul bisericesc şcolar şi întreptarea ei, ca să producă fructele dorite pe terenul bisericesc şi şcolar?

Nu mai ţin bărbaţii noştri luminaţi cu scumpătate la biserica şi şcoala lor ca odinioară? Şi-au perdut speranţa într'un viitor mai bun? sau sunt de părere că încă n'ar fi bătut oara supremă, ca să se pună în acţiune?!

Un Român unit.

*) Autorul articolului trece cu vederea că în anii din urmă a fost conchemat de repeţite-ori Sinodul preoţesc archidiecezan. — Red.

Armata în casarma curuţilor. Aradul adusese decisiunea ca numele casarmei Fejerváry să se schimbe în casarma Rakoczy; împotriva acestui decis apelase d-l Ardeleanu. Ministrul de interne Andrassy, condus de sentimentele patriotice ale emblemelor şi inscripţiilor respinge apelaţia, şi iată că armata habsburgă se va adăposti de aici înainte în casarma Rakoczy. Ce anomalie!

Alegerile croate. Ministru-preşedinte Dr. Wekerle şi-a prezentat deja înaintea regelui raportul în causa alegerilor croate. Aceasta se va comunica în săptămâna asta oficios, pentru ca alegerile să se poată începe prin 20 Februarie. Partidul baronului Rauch socoteşte la sigură isbândă în 5—6 cercuri.

Din dietă.

Şedinţa de Sâmbătă a camerei.

Regularea posesiunilor din Ardeal a trecut repede prin cameră. Au pledat câţi-va deputaţi »cu cunoştinţă în cauză«, între cari Nagy Gy. pentru iubitul său popor săcuiesc, apoi câţi-va deputaţi români, cari au respins, şi apoi proectul a trecut la magnaţi, cari în 15 minute îl vor lua la cunoştinţă.

Sâmbătă a fost la ordinea zilei proectul despre modificarea organizaţiunii judecătoreşti şi a procurorilor. Proectul e folositor şi de aceea nu-i minune, că l'au primit repede. Dar e şi neperfect şi de aceea dă puţin de gândit, că s'au găsit care să-i afle greşeli. Proectul e ca cei ce l'au făcut. El samănă cu guvernul: e de transiţie. E ceva, ce dă puţină speranţă pe azi, iar mâne o împrăştie din nou. E ceva folositor numai pentru că aşteptăm dela, el continuarea. Au vorbit asupră-i câţi-va deputaţi, între cari contele Batthany, care a fost aplaudat, pentru-că a spus cu câte toate datoreşte statul. Pentru astea natural, trecutul nu-i responzabil, le va aduce viitorul. Prezentul n'are nimic a face. A spus şi cine trebuesc ajutaţi: scriitoraşii, servitorii, ajutătorii, oficianţi de postă, dela telegraf, etc. etc. Toţi şi-aşteaptă cu drept ridicarea lefilor, pentru a eşi din această stare amară. Şi acum vine concluzia:

Noi la toate astea n'am adus nici un ajutor; nici nu se poate şi nu trebue să ne gândim la ridicarea lefilor oficerilor.

A vorbit şi d-l ministru Günther, a descoperit un mare secret. Ce e anume, aşa numita garanţă a constituţii. Da, asta ar avea să fie la noi independenţa judecătorească

Urmează acum interpelaţia dep. Şiriei, St. C. Pop în chestia brutalităţii comise din partea jandarmilor în contra preotului I. Cure. Interpelantul începe prin a spune, că la 20 Ianuarie au fost alegerile pentru primărie (antistie comunală) în Covăsînţ, la care a participat protopretorul Faragó, însoţit de 8 jandarmi. Pe lângă cei 3, pe cari voia să-i candideze d-l protopretore, acesta a fost rugat să pună în candidaţie şi pe doritul poporului pe preotul din loc I. Cure, ceea-ce însă n'a primit. Preotul voind să vorbiască ceva cu fibirăul în chestia alegerii, a fost deţinut de jandarmi. A fost condus la închisoarea poliţiei; de aici încătuşat, aruncat în car ca un răufăcător, a fost transportat la Şiria. A ajuns acolo între chinuri cumplite şi înjurături şi bruscări de către jandarmi. Aici a fost cercetat de medic maghiar încheiându-se proces despre starea-i îngrozitoare. Toate cele aduse, interpelantul le documentează prin dovezi subscrise de martori.

Desvoltând dreptul protopretorului la alegerile comunale ajunge la concluzia, că fibirăul a călcat cercul său de competenţă comiţând delict în contra libertăţii personale. Acuză apoi purtarea brutală a jandarmeriei, care a comis un delict grav faţă de preot.

La urmă cere suspendarea din post protopretorelui şi cercetare disciplinară contra jandarmilor inculpaţi; în genere pretinde luarea de măsuri contra abuzurilor tot mai dese ale jandarmilor.

Interpelaţia s'a predat celor 2 miniştrii, de honvezi şi de interne.

Din România.

D-l T. Ionescu despre situaţie.

D-l Take *Ionescu* a publicat în »*La Roumanie*", sub titlul Situaţia, un articol semnat de d-sa. Eată ce zice d-sa în acest articol:

»Nu cu inima uşoară şi nu ca un matador inconştient, m'am decis la acţiunea pe care am întreprins'o.

»Departe de aşa ceva. Niciodată în viaţa mea, nu m'am resimţit de o tristeţe mai profundă ca în aceste ultime câteva zile, şi amicii mei s'au mirat văzând împietrite în mine toate isvoarele de veselie.

»Dar, om care a consacrat vieţei politice întreaga sa existenţă, întreaga acea forţă de lucru cu care nu mă mândresc, căci ea se găseşte în mine şi nu am dobândit'o de nicăiri, îndată ce am ştiut că *nu mi-e permis să rămân pe lângă d-l Carp*, fără sacrificiul demnităţii mele, am văzut clar datoria mea şi am urmat'o fără ezitare.

»Nu amorul-propriu rănit a determinat acţiunea mea, ci convingerea că, pentru a servi ţara, îmi trebue libertatea de spirit şi că în acest cuib al intrigilor, în acest răsboi neîncetat pe care îl simţeam la spatele meu, îmi era imposibil de a avea spiritul liber şi de a produce.

*

»Dacă n'ar fi vorba decât de aceasta, ar fi fost o simplă chestie personală, şi oamenii politici trebue să sacrifice persoana lor, pentru că toată viaţa politică, nu este şi nu trebue să fie decât un lung sacrificiu.

»Dar e vorba de altceva. Nu persoana mea era ţinta tuturor atacurilor; era ideea pe care o reprezentam.

Această ideie, simt o datorie către mine, să o exprim în chipul cel mai clar

și mai simplu: *e modernizarea partidului conservator, asimilarea lui la starea socială de acum a României.*

De 17 ani, din ziua în care nemuritorul Lascar Catargiu m'a luat lângă dânsul și m'a asociat la toate actele și toate cugetările partidului conservator, am urmărit această ideie cu tenacitate, și îndrăsnesc a spune, cu succes.

Aceiași idee înțeleg s'o urmăresc și de acum înainte cu toate dificultățile, ca toate deslănțuirile ce le prevăd.

Am profunda convingere, convingere neclintită, că România are nevoie de un partid democratic in compoziția sa, progresist în tendințele sale, dar reprezentând fonciarmente ideile de conservațiune socială.

Acest partid trebue să fie puternic *pentru a contrabalansa stânga care* în mod fatal și urmând mersul lucrurilor *va merge din ce în ce tot mai mult spre stânga.*

Acest lucru dușmanii mei nu voiau să-l vadă, nu voiau să-l înțeleagă, l'am simțit mai cu samă în timpul celor 9 luni — cele nouă luni dela Martie încoace — cari au fost calvarul meu.

Dar o astfel de sforțare se plătește. Dușmăniile s'au agravat, piedecile s'au înmulțit, ostilitățile au luat înadins forma agresivă și disprețuitoare care nu puteau să aducă decât deșteptarea demnitățeì mele pe care am înăbușit'o de atâtea ori din considerație pentru ceeace ce era încă interesul general.

Atunci m'am hotărât să fac apel la partid, să mă adresez la acei vechi tovarăși de luptă care mă cunosc de șeaptesprezeci ani, în mijlocul cărora am trăit cei mai frumoși ani ai vieței mele, cu care am împărtășit zilele bune ca și cele rele, și i-am rugat să judece actele mele și să ia pozițiune în deplină libertate.

Dacă aș fi fost ambițiosul vulgar care va fi acum zugrăvit, vanitosul, arivistul nesățios al cărui portret va fi purtat acum din gură în gură, m'aș fi folosit de zilele din Martie 1907, când aproape în unanimitate, Camera și Senatul conservator. singurile organe ale partidului în acel moment, m'ar fi aclamat și urmat.

Acest gând nu mi-a venit. El ar fi fost odios și neleal.

Odios, căci, în mijlocul dezordinei de jos ar fi fost o crimă de a da exemplul unei revoluțiuni de sus.

Neleal, căci acei cari m'ar fi urmat, ar fi făcut'o poate fiind târâți prin surprindere.

Astăzi vremurile sunt liniștite. Opera de reforme, bune sau rele a luat definitiv corp. Viața normală a reluat cursul ei.

Conservatorii nu mai au nici un miraj care să-i seducă.

Le voi expune, în toată francheța și fără să ascund nimic atât cauzele adânci a ceea-ce unii numesc deja »o aventură comică«, cât și căile pe cari cred că partidul trebue să le urmeze în drumul său glorios.

Ei vor judeca în toată libertatea de spirit — și chiar de suflet, fiindcă nu cer nimănui să pună prietinia personală ce are pentru mine deasupra judecății sale de conservator, și că, chiar mâhnirile sufletești — dacă vor fi — nu mă vor supăra decât ca om privat, iar nu ca om politic.

Și astfel lupta începe.

Nu e cea dintâi pe care o întreprind și nu voiesc să prezic viitorul.

Când cineva își face datoria nu începe cu socoteli. El își cercetează inima și sufletul și pășește înainte.

Take Ionescu.

Cronica din afară.

Ce spune dictatorul Portugaliei. D. Ioan Franco, primul-ministru al Portugaliei a acordat unui redactor dela ziarul »Le Matin« un interview asupra situației sale și a celei din țară.

»Toate svonurile alarmate, cu privire la Portugalia sunt absolut nefundate. Am descoperit probele unui complot în potriva ordinei publice, dar s'au luat măsurile necesare așa că răul a fost înlăturat. Am arestat pe principalii organizatori ai agitațiunei și vom mai aresta încă după toate probabilitățile. Ei vor fi judecați de tribunale și trimiși peste graniță, cum s'a făcut în Franța pentru Déroulède și amicii lui. Când calmul se va restabili ei vor putea să se reîntoarcă dar e important ca să se liniștiască lucrurile«.

»Nu fiindcă lupta actuală îmi e personal neplăcută, din potrivă. Cu cât adversari vor lua importanță cu atât triumful meu va fi mai mare. Dar avem nevoe să liniștim streinătatea. Sgomotele alarmiste au adus întru câtva un discredit care a compromis opera politică și financiară ce avem de îndeplinit«.

Intrebat în contra cui era îndreptat complotul și conspirația militară, șeful guvernului portughez a răspuns:

»După toate probabilitățile în potriva mea, din moment ce eu sunt principalul obstacol«.

»In ce privește conspirația militară e o minciună, care trebue desmințită ca și toate cele alte svonuri puse în circulație«.

Retragere primului ministru englez. Circulă cu insistență svonul, că Sir Henry Campbell-Bannerman, primul ministru englez este dispus să lase presidenția colegului său Asquith de oarece starea sănătăței sale sdruncinate nu-i mai permite să se ocupe de afacerile statului și ale partidului.

Acest apropiat eveniment poate avea consecințe foarte importante asupra viitorului partidului liberal din Anglia. D-nul Asquith este unul din cele mai marcante personagii politice și unul din cei mai mari oratori parlamentari ai Angliei. Inamici politici însă îi imputâ lipsa de tact în chestiuni diplomatice.

Presa italiană despre discursul baronului Aerenthal. Corespondentul din Roma al ziarului »Stampa« scrie, că espunerea baronului Aerenthal în general a făcut impresie buna în cercurile politice din Italia. In ce privește politica balcanică s'a observat însă o tăcere foarte semnificativă față de Italia. Trebue să arătăm, — scriu ziarele din Roma — că nu sunt numai Austria cu Rusia, cari hotărăsc de mersul politicei în Balcani. Prin construirea noilor linii ferate austriace, Italia se vede foarte mult amenințată în interesele ei din Balcani. La năzuințe de acaparare ale Austriei, Italienii trebue să le opună o acțiune serioasă și să nu se lase a fi ademeniți de cuvintele ademenitoare ale baronului Aerenthal.

Reformele în Macedonia. Răspunsul dat de Poartă baronului Marschall, ambasadorul Germaniei, reînoiește motivând pe larg, propunerea de a lua organele pentru îndeplinirea reformelor în Macedonia, în serviciul și în solda Turciei. Ambasadorii puterilor, spune răspunsul Porței, se vor convinge, că aceasta este avantagios după o încercare nu de 7 ani, ci chiar într'un timp cu mult mai scurt care s'ar fixa ulterior, o dată ce s'ar cădea de acord asupra principiului.

Lupta împotriva trusturilor în Statele-Unite. Președintele Statelor-Unite, Roosevelt a pornit de mult o campanie puternică împotriva trusturilor, cari monopolisează ori-ce acțiune industrială și comercială. Miliardele regilor trusturilor dă putere acestor societăți, încât crizele cele mai mari prin cari sute de mii sunt aduși la sapă de lemn, să nu depindă decât de capriciul câtorva oameni. Intr'un comunicat adresat congresului, cere să se aducă dispozițiuni împotriva corupțiunei vieței comerciale; cere interzicerea jocului de diferență la burse, și cere mai ales, ca călcările de lege ale trusturilor să nu se pedepsească cu bani, ci cu închiderea capilor acestor societăți. Bine înțeles că comunicatul a produs mare resens în lumea miliardelor. Cine va eși învingător din lupta aceasta, banul sau interesul public, e greu de prevăzut.

ȘTIRILE ZILEI.

— 21 Ianuarie v.

Adunarea generală a Casinei române din Brașov. Vechea instituție românească din Brașov, Casina, și-a ținut eri adunarea generală. Vicepreședintele dl Dr. N. Vecerdea deschide adunarea rostind un frumos discurs, pe care îl vom reproduce în întregime în unul din numerile noastre viitoare. Cu părere de rău înregistrăm moartea vrednicului fost președinte S. Damian, prin care nu numai casina ci întreaga societate română din Brașov a fost adânc lovită; moartea membrului ei credincios și devotat Dionisie Făgărășanu. Face o scurtă reprivire a celor 5 ani din urmă; sbiciuește cu drept cuvânt acțiunea destructivă a unor indivizi de a submina interesele noastre culturale. Și apelează la întreaga societate română cinstită să se grupeze în jurul casinei. Raportul secretarului și al casarului sunt modele de activitate conștiincioasă. După ce comisia censurătoare propune, iar adunarea generală primește abzicerea comitetului să trece la alegerea noului comitet.

Părintele Vasilie Saftu președintele ad hoc citește o listă de candidare care să primește unanim cu aclamație. Iată noul comitet:

Președinte: N. *Vecerdea.* Vice-președinte: P. *Popovici.* Secretar: N. *Slinghe.* Cassar: G. *Baboe.* Econom: P. *Roșca.*

Membrii în comitet: I. Aron, A. Bârsean, I. Dușoiu, E. Leményi, V. Onițiu, V. Branisce, C. Popovici, N. Oancea, I. Săbădeanu, C. Sotir, N. Furnică, P. Pop.

Pentru masa studenților români din Brașov a întrat dela dl Andreiu Bârsan profesor, Brașov, din prilejul aniversării de 30 de ani (19 Ianuarie v. 1878) a morții regretatului Dr. Ioan Meșotă fost director gimn. în Brașov, 30 cor.

Primească generosul donator cele mai călduroase mulțămite. — *Direcțiunea gimnaziului gr. or. român din Brașov.*

Aniversarea liceului Lazăr. Duminecă s'a serbat a 49-a aniversare a liceului Lazăr din București. Au asistat și principele Carol și dl I. Kalinderu, administratorul domeniilor coroanei. Serbarea s'a început printr'un serviciu religios oficiat la biserica sf. Ilie din Gorgani, la care au asistat autoritățile școlare superioare, precum și întregul corp profesoral al liceului și elevii.

După terminarea serviciului religios a început serbarea în localul liceului prin intonarea imnului regal de către elevii liceului sub conducerea maestrului Ghermănescu. Corul a fost acompaniat de orhestra liceului, organizată tot de d-nul Ghermănescu. D. Marin Dumitru, directorul liceului, a ținut apoi o interesantă cuvântare vorbind despre istoricul și importanța acestui liceu. La această cuvântare a răspuns dl Teodoru, secretar general al ministerului instrucțiunei. In urmă corul liceului, acompaniat de orhestră, admirabil organizat, a intonat diverse arii. La sfârșitul serbării, elevii liceului au executat diferite exerciții gimnastice sub conducerea maestrului lor d. Eug. D. Ionescu.

Pentru internatul-orfelinat al femeilor române din Brașov, s'a dăruit din partea dlui Nicolae Mihăilă proprietar în Brașov, suma de 50 coroane, — drept ajutor pentru elevele sărmane. Subscrisa exprimă în numele comitetului, cea mai călduroasă mulțămită generosului donator. Maria B. Baiulescu, președintă.

Ziua de 24 Ianuarie st. v. aniversarea unirei principatelor române, va fi serbată în toată România cu multă pietate. Cu deosebire memoria acestei mari zile în istoria țărei va fi celebrată în cercurile școlare. Se vor ținea servicii divine în toate bisericile din țară.

Condamnat pentru un cântec. Poetul slovac Gedeon Turzo, a fost condamnat la *patru luni închisoare de stat, pentru o poezie în care a cântat patriotismul Slovacilor,* cari au sprijinit la alegeri pe candidații lor naționaliști.

Lupte sângeroase între Bulgari și Turci Din Atena se enunță următoarele: Lângă Sevies au avut loc lupte sângeroase între bandele bulgare și armată. Bulgarii s'au baricadat într'un șanț, în apropierea unei păduri și de acolo aruncau cu bombe asupra soldaților turci. Lupta a durat până seara târziu, când Bulgarii apărați de întunerecul nopții, s'au putat refugia în pădure. Pe locul de luptă au rămas din amândouă părțile numeroși morți și răniți.

Statistica bandelor din Macedonia. După o statistică oficială exactă pe cât posibil, se aflau la sfârșitul anului 1907 peste 110 bande în Macedonia, coprinzând aproximativ 1200 oameni astfel repartizați din punctul de vedere al naționalității: 54 la sută bulgari, 30 la sută greci și 15 la sută sârbi.

Pictorul ungur Kardos, după știre sosită din Niza, s'a împușcat. El a fost unul din cei mai talentați pictor ungur. Miniaturile lui erau foarte admirate. Kardos care s'a sinucis din cauza unei boale incurabile, era de 51 de ani.

Despre viitoarea căsătorie a d-șoarei Vanderbild cu contele Szechenyi, pressa americană aduce multe detailli interesante. Astfel anunță c'a trebuit să fie mobilizat un mare contigent de polițiști, pentra a păzi cadourile cari reprezintă în total o sumă 2.500.000 franci. De altă parte cheltuelile pentru celebrarea cununiei, decorația hotelului și recepțiunea invitaților se

---

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Foile de trandafir.

(Nuvelă).

Sennora Brussani avea niște mânuțe gingașe și frumoase, căci din copilărie ea nu făcuse cu ele altceva decât că atingea strunele chitarei, clapele clavirului, stofele frumoase și pietrile nestimate. Mama ei, o femeie de vița Italienilor emigrați, își pusese în gând să facă din Andreina, o minune de fată. Măcar că era cam lăsătoare, totuși isbuti să-și ajungă scopul; îi oprise copilei ori ce joc, ce putea s'o ostenească, ori-ce lucru ce putea s'o murdăriască, în sfârșit ori-ce putea să-i înăsprească pielea, să-i schimbe coloarea feții fragede și plăpânde.

Și așa trecură anii copilăriei și o aflară fată mare, aflară o ființă gingașe și mândră din cale afară. Și pe ea și-o alese și ei i se inchina în Rio-de-Janeiro, Anibal Brussani, un plantator, foarte dibaciu și harnic.

In suburbiul elegant al orașului Petropolis, în care se nasc și în care cresc frumsețile Braziliei, se auziau numai vorbe de laudă despre tînăra aleasă; nici urmașele mândre ale conquistadorilor*) portugezi, nici europencele galeșe nu se încumătau să o urască, căci era o ființă prea blândă, pentru-ca să te temi de ea, prea desăvârșită pentru-ca să-o mai judeci; Andreina Brussani părea o princesă, din picturile lui Leonardo da Vinci, de pe tavanele palatelor italienești, o zână care stă deasupra oamenilor și, pierdută în cugete dumnezeești, privește în jos la cei ce se trudesc.

Stând la umbra chiliei lor răcoroase, ea privește de vale la traiul ticălos al femeilor sărace, căci norocul cel mare al lui Annibal o scutește de gândurile după traiu; cetește puțin, brodează, netezește pielea de mătase a dobitoacelor dimprejurul ei. Și gândul o poartă departe, departe, o duce în vremurile de demult. Iși vede strămoașele din Italia, vede soliile dogilor, și marchizele, îmbrăcate în dantele minunate, alunecând în gondolele împodobite cu flori pe oglinzile canalurilor venețiene... Trece marea pe galere aurite cu pânze de purpură și vine ca o regină, și lasă să o cinstească marinarii cuceritori. Sufletul i se farmecă de sgomotul triumfurilor mărețe, pieptul îi saltă de plăcere și pleopele i se înmoaie la priveliștea strălucitoare.

Seara, când bărbatul i se întoarce acasă, el îngenunche pe o pernă moale dinaintea ei și atunci începe să cânte pe o harfă cântece de dragoste din veacul al 16-lea, cântece ademenitoare, toscane, cântece de leagăn, madrilene și andaluze, îngână jalea despărțirei, îngână dorul depărtării și fericirea clipelor de întâlnire. Mânile-i de zână ating strunele tremurătoare, mânuțele-i albe, mai gingașe ca luciul alabastrului, mai fragede ca pielea copilașului.

Nu le îngreunează nici-o piatră. Numai inelul de logodnă străluce de-asupra strunelor întinse și adună licărirea din urmă a razelor din odaie. Rare-ori o lasă bărbatul să sfârșească. El îi ține degetele în jocul lor duios. O duce în coridorul de marmură, ascultă mereu, și nu se mai satură să-i vorbească de dragoste cu-o gingășie neîntrecută. Și de câte-ori trebue să plece la Matto-Grosso, unde-l chiamă treburile plantațiilor, el se întristează ca un bolnav, care-și pierde scutul și speranța în tămăduire, ca un credincios, care-și pierde Dumnezeul.

Increzându-se în ea, el nu o ia cu sine în călătoriile sale, ca să o ferească de ostenelele drumului și de asprimea nesuferită a climei.

Brazilienii oacheși, cu părul bălan, cu fața lor stricată de poftele brutale, nu-s primejdioși pentru Andreina. Ea s'a arătat cu dispreț și nepăsare și adoratorilor frumuseții ei, tinerilor pătimași, cu manșetele și inelele împodobite cu pietrii strălucitoare: sufletu-i nepăsător, nu poate suferi neliniștea necredinții.

Dar în clipele astea Andreina nu prea e liniștită. Annibal e dus deja de două săptămâni la Matto-Grosso, unde e recolta bumbacului și a cafelei lui. Dar ea se mângăe cu gândul la el; ascultă cu luare aminte la vorbele înfocate ale atașatului legațiunei Italienești. Ettore die San-Vergato. Le ascultă cu plăcere, pentrucă Ettore știa că ceeace trebuie să vorbești cu o femeie tânără, în fața ei trebuia să taci.

Și el are puțin din firea sângelui venețian, în urma asta și graiul i-se prelungește mai mult ca acela al Brasilienilor, strănepoți de ai Portugezilor. In cei trei ani, cât trăi în Petropolis și el admira, ca toți ceilalți, femeea cu mânile frumoase; fu cuprins de griji; dar zădărnicia oftă-

*) cuceritorilor.

presupune la 1.250.000 franci. Invitaţii vor fi număros vre-o 350. Dar numai vreo 20 din ei va dejuna la aceeaşi masă cu noii miri. Ceilalţi vor fi împărţiţi în sala nouă decorată numai cu roze; în sala de aur înpodobită cu narcise în sala verde cu palmieri şi foi verzi şi în sala albă înpodobită cu garoafe albe. Cât pentru rochia de mireasă pe care au văzut-o vre-o 10 persoane, nu se spune preţul. Să zice numai că-i admirabilă şi că e lucrată de câţi va mari croitori din Paris.

Societatea comercianţilor români din loc îşi va ţinea *adunarea generală ordinară*, — pentru încheerea anului 1907 — *Duminecă în 27 Ianuarie, 1908 st. v.*, în cancelaria secretarului general Ion Lengeru.

Ordinea zilei va fi următoarea: 1) Deschiderea şi designarea verificatorilor. 2) Raportul comitetului despre activitatea sa pe 1907. 3) Raportul cassei: *a*) Despre socotelile anului 1907; *b*) Despre starea averii la finea 1907; *c*) Despre bugetul bugetul anului 1908. 4) Avisul acestor rapoarte la comisii şi raportul comisilor. 5) Propuneri de sine stătătoare. *I. Şabădeanu*, preşident, *I. Lengeru*, secretar.

Stipendii pentru absolvenţi ai unei Academii Orientale de comerciu. Primim spre publicare următoarele: Camera comercială din Braşov face cunoscut, că la ministeriul de comerciu se dau stipendii (7 à 2.500 cor. şi unul de 1.500 cor.), din fondul de stipendii Regina Elisabeta pentru tineri, cari au absolvat vr'o Academie, Orientală com. cu calcul de cel puţin bun, şi au desvoltat pracsă cel puţin 3 ani. Stipendiştii sunt îndatoraţi a petrece în un port unde să facă studii, despre care vor avea să refereze. — Rugările împreună cu documentele necesare — făcute în limba maghiară — şi adresate ministeriului de comerciu sunt a se înainta până *la 15 Februarie n.*, la Camera comercială din loc (pentru cei din comitatele Braşov, Făgăras Târnavo-Mare şi Sibiiu) Detalii în această, privinţă dă biuroul Camerei de comerciu.

O petrecere cu dans în costumul lui Adam. Multă senzaţie fac pertractările dela tribunal ce să referă la o petrecere cu dans ce s'a ţinut nu de mult în micul loc de cură Stramberg din Moravia şi la care dansatorii şi dansatoarele au apărut goi de tot. Aranjorul şi primul dansator al acestei curioase petreceri cu numele Aug. Stanislav a fost condamnat de judecătoria de cerc la 14 zile arest. El a spus că birtăşiţa Catarina Hubenak în a căreia local s'a petrecut dansul scandalos, a fost care a animat pe oaspeţi la dansul fără de ori ce toaletă. Birtăşiţa a fost arestată şi condamnată la 3 săptămâni arest Afară de aceasta i s'a luat licenţa. Tot odată s'au tras în cercetare mai multe alte persoane.

Serată costumată a oficerilor. »*Reuniunea ştienţifică şi Casina mililară din Braşov*« aranjează o *serată costumată*, ce se va ţinea în 19 Februarie st. n. 1908 în Reduta orăşenească. Invitările pentru aceasta serată se trimet acuma. E de observat că, după cum comunică comitetul, — *nu este silă de costumare* şi e *permis dominomascat.* Inceputul seara la 8 ore şi 30 de minute.

Bal protestant. Suntem rugaţi a comunica următoarele: Societatea de binefacere a femeilor protestante din Braşov, va aranja în 8 Februarie n. sub patronagiul d-nei contese *Mikes Zsigmond*, soţia d-lui fişpan, o serată urmată de dans în toate salele dela Redută. Programul, constătător din 7 puncte, e ales cu gust şi va fi de bună samă primit bine de public; el va fi anunţat de altfel cât de curând pe placate. Invitări speciale nu se fac. Având în vedere programul lung şi variat, serata se va începe punct la 8 oare. In sala de dans se vor vinde ceaiu, sandwich, prăjituri, flori şi şampanie.

Necrolog. Un tânăr român medicinist plin de speranţă a încetat din viaţă în Gratz. Iată anunciul funebru ce ni-l trimite societatea acad. rom. »Carmen Sylva«:

Cu adâncă durere aducem la cunoştinţă încetarea din viaţă a iubitului nostru prietin **Nicolae Agârbicean**, *medicinist, stipendist al „Fundaţiunii I. St. Suluţiu" şi cassarul societăţii noastre*, intâmplată după împărtăşirea cu sfintele taine, Vineri la 31 Ianuarie n. 1908. — Niculae a fost zelos student creştin şi un înflăcărat Român. Inmormântarea îi va fi Dumineca în 2 Februarie st. n. la 3 ore p. m., dela »Leichenhalle des Städtischen Krankenhauses« (Gries). Fie-i ţărâna uşoară şi memoria binecuvântată!

Gratz, la 18 (31) Ianuarie 1908. In numele soc. acad. române »Carmen Sylva«: cand. med. *Aurel Dobrescu*, preşed. stud. în filoz. *Enea Zeflean*, secretar.

Fapte ale jandarmilor maghiari.— »Vad oláh csorda«. La tribunalul din Arad s'a judecat săptămâna trecută un proces pentru calumnie contra jandarmilor maghiari. Cu ocaziunea aceasta »Tribuna« din Arad aduce ştirea despre mai multe cazuri, în cari purtarea volnică a jandarmilor faţă de Români şi-ajunge culmea. E vorba de Floarea Brancu, care s'a plâns la minister, că bărbatul său a fost ţinut de gendarmi arestat 7 zile, cât timp legea nu permite decât o singură zi. La învinuirile aduse de adv. Dr. I. Marşieu, locotenentul de jandarmi Szederkényi a raportat oficial următoarele:

»O mare parte a locuitorilor comitatului Arad e alcătuită din *o hordă valahă sălbatică*, care în ce priveşte cultura este la un grad foarte jos, e gata ori când a săvârşi crime şi siguranţa publică o primejduieşte în continu. Faţă de asemenea popor ar fi o greşală să se proceadă cu cruţare şi domol, pentrucă asifel s'ar ajunge la destrămarea totală a ordinei publice. Prin urmare, jandarmeria e vrednică de toată recunoştinţa, că faţă de astfel de elemente (oameni) s'a folosit pe de-a 'ntregul de dreptul său prescris în regulament. Iar cât priveşte pe advocatul Dr. Iustin Marşieu, nu în urma misiunei sale advocaţiale ci de sigur ca isvorând din simţămintele sale valahe aduce învinuirile sale neruşinate, atât la comanda jandarmerească de aici, cât şi la ministerul de honvezi. De aceea rog ca împotriva numitului advocat valah să se pornească cercetare disciplinară la camera advocaţială«.

— Pentru a aduce dovezi despre purtarea sălbatică jandarmerească e destul a aminti cazul *bătrânului în etate de 72 ani, Ioan Ardelean*, la care s'au constatat de către medicul de tribunal chemat de jude următoarele:

urme de sânge provenite din smulgerea mustăţii şi părului: pe buze tăietură provenită din obiect ascuţit, tare; pe gât se pot vedea urmele încercării de sugrumare şi în cele două părţi ale gâtlejului se pot vedea şi urmele unghiilor, pe coşul pieptului până jos la stomac urmele unor lovituri de corpuri contondente, tari, cari pot proveni din loviri cu călcâiul ori cu patul puştei; la încheieturile mânilor umflătură ca o brăţară, care corespunde urmelor fiarelor; sub genunchi se văd urmele legării fedeleş şi sub ele urmele provenite din frecarea bâtei vârâte prin legătură; iar sdrobiturile de pe tălpi sunt urmarea a 10—20 lovituri de bâtă; pe mâna stângă şi pe antebraţul drept sunt urme provenite din lovituri cu bâta.

Şi toate astea pacinicul om, achitat de judecătorie, le-a primit dar dela jandarmii *maghiari* cari sunt chemaţi a apăra libertatea personală şi siguranţa vieţii poporului!

ULTIME ŞTIRI.

Regele Carlos şi prinţul moştenitor ai Portugaliei asasinaţi.

Lisabona, 3 Februarie. Alaltăeri câteva minute după 5 seara, regele Carlos sosea la Lisabona cu familia sa venind din Villaviciossa. In momentul când trăsura deschisă a suveranului intra din piaţa Comerţului în strada Arsenalului, un grup de oameni, înarmaţi cu carabine, *au tras asupra regelui şi principelui moştenitor, cari au fost ucişi* la arsenalul marinei, unde şi-au dat sufletul câteva momente în urmă. Poliţia a ucis pe loc trei regicizi; corpurile asasinilor au fost transportate în localul primăriei.

Regele Carlos, regina Amalia, principele moştenitor şi infantele Manuel se aflau în aceeaşi trăsură. Regina auzind focurile de carabină s'a sculat ca să acopere cu corpul său pe principele moştenitor.

Regele şi prinţul moştenitor se află încă la Arsenalul Marinei. Au fost omorâţi de trei gloanţe. Infantele Manuel este rănit dar puţin grav. Regina Amalia n'a fost atinsă.

Madrid. 3 Febr. Un conziliu de miniştrii extraordinar s'a ţinut aseară. După primirea unor telegrame cifrate din Lisabona s'au luat imediat măsuri de pază la graniţă, pentru ca complicii atentatului să nu se poată refugia pe teritoriu spaniol. Călătorii cari nu-şi pot dovedi identitatea sunt imediat arestaţi. In urma unor noui telegrame cifrate din Portugalia, conziliul de miniştrii s'a întrunit din nou. Se crede că s'a dat ordin pentru concentrarea armatei şi că s'ar fi cerut ajutorul armatei spaniole pentru reprimarea revoluţiei.

Lisabona. 3 Febr. Regele şi prinţul moştenitor fiind omorâţi, tronul revine acum infantului Emanuel. De oarece acesta este rănit, treburile statului vor fi conduse de regina Amalia. Guvernul rămâne. Regina Amalia îşi îndeplineşte cu mare curagiu îndatoririle pe cari i le impun tristele împrejurări. Telegramele de condolenţe din partea curţilor europene continuă a sosi pe fiece minut. Prima telegramă care a sosit a fost acea a împăratului Francisc Iosif.

Lisabona, 3 Februarie. Toţi oamenii politici ai tuturor partidelor monarhiste, sunt de acord pentru menţinerea monarhiei la Lisabona. Starea regelui Manuel este satisfăcătoare, rana primită de tânărul rege nu prezintă complicaţii. Autorităţile primesc de pretutindeni dovezi de adesiune din partea populaţiunei.

Lisabona, 3 Februarie. *Parlamentul a fost disolvat printr'un decret care fusese semnat Sâmbătă de don Carlos.* Acesta a fost ultimul act politic al fostului rege.

Bibliografie.

Mihai Eminescu. „*Poezii*", c'o notiţă biografică de Ioan Sănduleseu. Ediţia II, complectată şi adăugită. Preţul 2 lei. Porto 10 bani.

Octavian Goga. „*Poezii*", premiate de Academie. In Biblioteca pentru toţi sub numărul 286—287. Preţul 60 bani. Por o 5 bani.

Haralamb Lecca. „Femeea Indărătnică", comedie în 5 acte, tradusă du.ă Shakespeare. (In Biblioteca pentru toţi. No. 284, Preţul 30 bani. Porto 5 bani.

Ecaterina Colonel Steri'd. „*Buna Menageră*". Carte de bucate practică, care conţine recete dela cele mai fine mâncări, prăjituri, gelatine, creme, conserve, dulceţuri, după bucătăria fină din România. Preţul cărţei e de 5 coroane, plus 30 bani porto.

Vasile C. Osvadă. „Băncile populare din România". Cu un adaus infor na iv Preţul 1 coroană.

Diverse.

Zahar în loc de carne. Cu ocaziunea manevrelor din anul trecut Francezii au făcut încercări cu alimentaţie de zahar. Tinerimea de la două companii a unui regiment a primit în decurs de trei săptămâni de cap 60—165 grame de zahar şi la nime nu s'a observat nici scârbă, nici indispoziţii stomahale. Zaharul l'au primit de regulă topit în cafea, apă sau vin. Cu zaharul au fost înlocuite cele 120 grame de carne pe zi şi nimeni n'a observat împuţinarea cantităţii de carne. — Alimentarea cu zahar a produs înmulţirea energiei, care s'a manifestat în creşterea greutăţii, în isprăvirea mai uşoară a muncei şi în mai puţine îmbolnăviri. In general se zice, că acest fel de alimentaţie asigură mai mare capacitate de a rezista contra insolaţiei, apoi contra simptomelor de prea mare sforţare şi desavuare a puterilor. Cinci voluntari au abzis timp de 3 zile de întreaga porţie şi au consumat în schimb zilnic 300 gr. de zahar. Toţi 3 au rămas capabili de muncă şi întăriţi în puteri.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Responzabil pentru Redacţiune: I. Lupan.

---

rilor sale i-au slăbit îndrăzneala. Ştia bine că toate încercările adoratorilor ei erau întâmpinate de ea cu dispreţ.

Mult s'a cercat, el să afle calea, pe care ar putea să treacă peste hotarele inimei ei nepăsătoare şi mult timp, în credinţa neisbutirii, a trebuit să'şi înghită focul. Desnădejduită, până când într'o zi, când veni la Annibal, să-l invite la o întâmpinare diplomatică auzi prin păretele despărţitor cântecul duios al Andreinei. Şi din clipa aceea i-se lumină mintea, fără glumă, el îşi află o tovarăşe plăcută de artă.

Şi de aici înainte numai el ştia, în tot oraşul să povestească cu Andreina despre timpurile strălucite ale Renaşterii; mai bine ca Annibal care avea destulă bătae de cap cu socotelile lui şi cu trebile dela bursă. Ca toţi Italienii el admira cu evlavie poeţii melodioşi, architecţii renovaţori, pictorii luminaţi ai veacurilor de demult, şi el pricepu că şi acest suflet nepăsător afla plăcere în amintirile acestea tainice strămoşeşti.

In saloanele unde se ivea la oara ceaiului, Andreina se ferea de vorbe seci despre sport şi despre modă; un imbold plăcut o ţinea de acest om, dela care aveai ce asculta; şi care ştia să reînvieze acele vremuri neuitate. Din Italia Ettore îşi adusese canţonetele şi terţinele bătrâneşti, cari se cântă pe harfă, şi îşi potrivi glasu după cum se cânta odinioară aceste armonii pe vioara dragostei.

Sufletul Andreinei se aprinse, cerul Italiei îşi desăvârşea chipul; i-se înfăţişau ochilor ei catedralele împodobite cu cununi, mosaicele frumoase; palatele şi vilele i-se iveau pe malul râurilor ori în mijlocul tufelor de trandafiri. Şi în sara aceea, când începu ea să cânte dinaintea soţului ei, cuvintele dragostei de odinioară, glasul i-se schimba, se înduiosa, îi trecu ca un tremur prin mâni şi o cuprinse părerea de rău, că Annibal nu putea s'o însufleţească în visurile ei. Şi nu putea să nu-i facă diplomatului pe voe, şi să-i asculte cântecele ce le învăţase mai în urmă, chiar şi acum când soţul ei era dus. Nu putea să înceteze cu poveştile astea noi-novate, cu aceste amintiri plăcute din trecut.

Iată de ce, de astă-dată Andreina îşi uita de firea ei obicinuită şi îşi aştepta cu plăcere tovarăşul de singurătate şi nici nu-i părea rău, că ascundea aceste visite lui Annibal. Băgă şi de seamă, că lui Ettore i-se schimbase glasul, oh! i-se schimbase în taină firea, căci îi vorbea mereu de Laura, de Beatrice, şi de Francesca, cele iubite de poeţi. Dar numele astea sunt podoabe deşarte pentru fiinţe mai neînsemnate. Căci când rosteşte versuri, cari poate nu-s nici de ale lui Petrarca nici de ale lui Dante, glasul i-se împiedică, de vorbele, cari preamăresc frumseţea femeii, şi face greşeli de metrică, cari purced din înlocuirea altei consonante. Şi sunt rime, cari nu sunt bune. In sonetul, pe care-l declamase ieri şi din care zicea că e a lui Petrarca, nu rima el cuvintele »femina« cu »Laura«? Nu-i acesta numele greşit?

Dar în sfârşit astea-s închipuiri zadarnice, şi poate Ettore sufere de slăbiciunea gândirii. N'a spus nimica, n'a făcut nimic, ce i-ai putea lua în nume de rău. Şi prea mult te-ai osteni, să cauţi, să faci lumină.. Dar Andreina se hotărăşte să nu-şi mai bată capul cu înţelegerea lor. Şi inima ei, duşmană zăpăcelilor, se linişteşte cu hotărârea aceasta; tânăra femee prinde curaj şi pe când în uşurinţa nepăsării ea începe să despice foile trandafirilor din buchetul ei, stând întinsă pe un scaun lung subt ramurile unui palmier mic, ce se înalţă dintr'un vas lucrat frumos, iată că Ettore se anunţă în pridvor.

(Va urma.)

„Sĕlăgiana“ institut de credit și economii societate pe acții, Jibou

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „SĔLAGIANA“ societate pe acții în Jibou conform § 19 din statute se învită la a

X-a adunare generală ordinară,

ce sĕ va ținea în Jibou, în 29 Februarie 1908 la 9 oare înainte de amiazi în localitatea institutului pe lângă următoarea

Ordine de zi:

1. Constituirea biroului conform § 25 din statute.
2. Raportul anual al direcțiunei. raportul anual al comitetului de supraveghiere, stabilirea bilanțului pe anul 1907 și votarea absolutoruluì pentru direcțiune și comitet.
3. Impărțirea profitului curat.
4. Alegerea comitetului de supraveghiere pe 3 ani.
5. Fixarea prețului marcelor de presență.
6. Propuneri conform § 32 din statute.

Jibou, din ședința plenară mixtă ținută la 24 Ianuar 1908.

Direcțiunea.

Bilanț cu 31 Decembre 1907.

ACTIVA:	Cor.	fil.	PASIVA:	Cor.	fil.
Cassa în numărar . .	45714	77	Capital social . . .	200000	–
Bon în Giro-Conto și la alte bănci . . .	3130	79	Fond de reservă 57236·30		
Cambii de bancă escontate	857282	—	„ „ pens. 13393·82		
			„ „ dispoz. 25 87		
			„ „ binefac. 135·—	70790	99
Imprumuturi hipotecare	207476	—	Depuneri spre fructific.	590315	04
Efecte	47966	—	Reescont	287355	–
Realități	29551	35	Deposite de cassă . .	3590	37
Diverși debitori . . .	6729	44	Dividendă neridicată .	465	—
Mobiliar . . 1146·41			Diverși creditori . .	189	40
$10^0/_0$ amort. . 114·64	1031	77	Interese transitoare .	18431	06
			Profit curat	27745	26
	1198882	12		1198882	12

Perdere și Profit cu 31 Decembre 1907.

DEBIT:	Cor.	fil.	CREDIT:	Cor.	fil.
Interese la depuneri .	29807	49	Interese la escont . .	68399	83
Interese la reescont .	16232	98	Interese la hipotecar .	17970	09
Interese fond de reservă	2138	96	Interese la efecte . .	2063	54
Interese fond de pens.	499	53	Chirii	1154	99
Contribuție directă și comunală . . . 7776·97			Provisiuni	12723	76
Contribuție la interese dep. 2980 79	10757	76	Diverse	2203	50
Spese curente . . .	4877	75			
Salare și bani de cuartir	7821	64			
Diurne	1158	—			
Pierdere la efecte . .	1193	78			
Amortizări: din pretensiuni dubii . . 1592·80					
„ Realități 575·12					
„ Mobiliar 114·64	2282	56			
Profit curat	27745	26			
	104515	71		104515	71

Jibou, în 31 Decemvrie 1907.

George Pap m. p. președinte. — *Emeric Pap* m. p. director esec. — *Samoil Urian* m. p. contabil.

Vasiliu Mica m. p. — *Dr. Ladislau Gyurko* m. p. — *Gabriel Cherebețiu* m. p

Theofil Dragomir m. p. — *Ioan Sándor* m. p. — *Vasiliu Pop* m. p — *Michail Pop* m. p.

Subsemnatul comitet a revăzut și esaminat conturile prezente și le-a aflat în deplină ordine și esacte.

Jibou, în 24 Ianuarie 1908.

Comitetul de supraveghiere:

Teodor Bohățel m. p. — *Dominic Rațiu* m. p. — *Simeon Mectu* m. p.

Revăzut și aflat în ordine!

Jibou, la 24 Ianuarie 1908.

Dominic Rațiu, revisor expert al Solidarității.

Brassó Vármegye alispánja.

Sz. 689—1908.

Pályázati hirdetmény.

Brassó város polgári közkorházánál elhalálozás folytán megüresedett főorvosi (primarius) állásra pályázatot hirdetek.

Ezen állás javadalmazása 2000 korona fizetés és 600 korona lakbér.

Pályázok az 1876. XIV. t. c. 63 §-a értelmében igazolni tartoznak, hogy legalább két évi gyakorlattal birnak.

Korházi gyakorlatnak, mentői képesitésnek, korházi tanársegédi szolgálatnak kimutatása, ezen minősitéssel nem biró más pályázó felett előnyt biztosit.

Az általam kinevezés utján betöltendő állás elnyeréseért a szabályszerüen fölszerelt pályazati kérések f. é. február hó 15-én d. e. 12 óráig adandók be Brassó vármegye alispáni hivatalába.

Brassó, 1908 január hó 25-én.

Jekelius Ágost, s. k. alispán.

Nr. 38,3—3.

Anunț de licitație.

În **17 și 18 Februarie 1908** se vor vinde cu licitație **obiectele** ce sau **amanetat** din 14 Nov. 1906 până inclusive 15 Ianuarie 1907 și anume: sub numărul 15433—1906 până inclusive cu Nr. 671—1907, al căror termin au espirat și nu s'au rescumpărat.

Licitația va avea loc în localul **Casei de zăloage**, dela 8 oare până la 11 oare a. m și în cas de lipsă dela 2 până la 4 oare p. m.

Obiectele, cari se vor vinde, sunt: **Giuvaericale, Ciasornice de aur și argint și alte scule de aramă, Cioare, Cositor, flanele, haine bărbătești și femeiesci, Cisme, Ghete și altele.**

Vânzarea se face în bani gata.

Rescumpărarea sau înoirea amanetelor se poate face numai cu o zi înainte de licitație.

În ziua vânzării cu licitație nu se permite nici într'un chip a prelungi amanetarea.

Brassó 26 Ianuarie 1908.

[2—3]. Oficiul cassei de amanetare din Brașov.

Banca Națională a României.

Situațiune sumară.

1907 13 Ianuarie	Activ:	1908 5 Ianuarie.	1908 12 Ianuarie.
117.208 273	82378273 Reser. metal. aur 95852613 / 34830000 „ Trate aur 39770000	135 808,417	135.622,613
855,977	Argint și diverse monede . . .	1.069,096	1.142.165
62.728,162	Portofoliu Român și străin. . . .	61.637,940	64.799,474
31.612,530	*Impr. contra efec. publice 8164000 / „ „ „ în cont-corent 17920683	25.507,527	26.084,683
11.999,924	Fonduri publice	11.999,924	11.999,924
15.931,524	Efectele fondului de reservă . . .	15.638,508	15 638,508
3.270,121	Efect. fond. de amort. imob. și mater.	3.243,121	3 243,121
5.881,372	Imobile	5.928,854	5.928,854
612,381	Mobilier și Mașini de Imprimerie .	641 023	641,033
36 364	Cheltueli de Administrațiune . . .	86.781	101,209
84.562,233	Depozite libere	105.393.759	105.937,859
12.502,018	Conturi curente	22 515 675	15.360,147
20.466 234	Conturi de valori	22.641.448	23.050 307
367 667,113		412.112,073	409.549.897
	Pasiv:		
12.000,000	Capital	12.000,000	12.000,000
22 697 129	Fond de rezervă	24.574,391	24.574,391
3.343,012	Fondul amortis. imob. și material .	3.603,940	3.603,940
244.937,100	Bilete de Bancă în circulațiune . .	266.483,660	263.295,190
—	Profituri și perderi	—	—
127,639	Dobânzi și beneficii diverse . . .	56,323	138,517
85.562,233	Depozite de retras	105.393,759	105 937,859
—	Conturi curente	—	—
367.667.113	Scomptul 6% / * Dobânda 6½%.	412.112 073	409.549,89